

Jeg elsket Den norske kirke

Av tidligere sokneprest Ragnar Andersen

En folkekirke er en kirke av og for alle døpte. Alle døpte som ikke melder seg ut, er medlemmer. Vi vet hvem de er. En folkekirke er derfor ikke det samme som Guds menighet. For Guds menighet har sitt manntall i himmelen. Ikke noe kirkesamfunn kan garantere at alle medlemmer står i det manntallet. Slik må det være.

En kirkesamfunn kan romme troende og tvilere, søkende og hyklere, kalde, lunkne og varme. Hveten og ugraset må vokse sammen til innhøstningen. Det kan være så lett for oss å forveksle. Men Ordet skal forkynnes for alle.

Jeg elsket folkekirken. Når den var kirke for folket. Når Ordet ble forkynt rent og sakramentene forvaltet etter Jesu innstiftelse. Når Erling Utne kunne stå på en talerstol og si: Får jeg si deg et biskoppelig ord? Du må komme til omvendelse!

Jeg forsvarte en åpen barnedåpspraksis, der kirken først og fremst stilte krav til seg selv, men så det også som viktig at foreldrene ikke var ukritiske i valg av faddere.

Jeg gledet meg over å se nye ved Herrens bord, men visste også at forkynnelsen måtte gi hjelp til selvransakelse.

Jeg elsket Den norske kirke. Med menigheter og frivillige organer for indre og ytre misjon. Fedrenes kirke i Norge, mine besteforeldres og foreldres kirke. I Den norske kirke ble jeg døpt og konfirmert, ektevigd og prestevigd. Jeg var medlem der i to tredjedels sekel, selv om jeg lenge var i indre eksil og kritiserte utviklingen. Jeg opplevde folkekirken på godt, men også på vondt, tør jeg påstå. Her var kontaktflate og spenninger. Spenningen mellom det som er apostolisk kristendom, og det som en stor del av folkekirkens medlemmer vil at kristendom skal være, var økende. Som kirken ble mer og mer utydelig, ble den stadig farligere for sjelene.

Men jeg elsket folkekirken når det var like naturlig å innby mennesker til å komme til kirke som å oppfordre til å lese Bibelen, for der å finne Jesus Kristus.

Tenk om Den norske kirke hadde holdt urokkelig fast ved apostlenes lære! Men den brøt etter hvert sammen i indre uenighet. Vi vet at det ikke skjedde over natta. Det var jo ikke enighet om evangeliets lære og sakramentenes forvaltning. Og kirken lot seg fange i sin brede medlemsmasse og kontaktflate.

Kirken kan ha medlemmer som bekjenner troen frimodig, og medlemmer som søker og lengter, som kjemper med tvil og spørsmål, som er i opposisjon til det ene eller andre som kirken skal og må lære ut fra Bibelen, eller som stritter imot å tro når de ikke forstår, men enda har kontakt med menigheten.

En folkekirke er åpen, men må også sette grenser. De grenser som Guds ord setter. Er folkekirken kristen, er den også bekjennende. Og er den bekjennende, legger den ikke lærespørsmål ut til demokratisk avgjørelse.

Jeg elsker den folkekirken som nå er brutt sammen. Derfor savner jeg den og sørger over den. I stedet for å holde seg til apostlenes lære, lot den medlemsmassen bestemme over lære og falt for eget grep.

Kirkemøtets vedtak om vigsel av samkjønnede par handler ikke om en ny forståelse av Bibelen, men om en ny holdning til dens autoritet, en holdning som peker mot et totalt teologisk sammenbrudd.

Mennesker som kjenner en draging mot sitt eget kjønn, har mistet Den norske kirke som vegviser og overbevist støtte til å innrette livet i samsvar med Guds bud.

Den norske kirke gjør seg medansvarlig for oppløsningen av den gudgitte sammenhengen mellom mor, far og barn, med lotterispill med ufødte menneskeliv og uante virkninger for fødte barns oppvekst til følge.

Det er en umulighet å velsigne det som Gud kaller synd. En liturgi for samkjønnet ekteskapsvigsel vil derfor være blasfemisk. Ingen kristne må medvirke til noe slikt eller gjøre seg delaktig i det.

Hos profeten Hosea er det tale om en situasjon som likner vår situasjon i Norge når Guds hus omgjøres til folkets hus. Herren trekker seg tilbake fra Israel og sier at han vil vende tilbake til sitt sted, inntil folket erkjenner seg skyldige og søker hans åsyn. Der Ordet blir forkynt rent og sakramentene forvaltet rett, er han ennå å finne.